

[Pürschel.]

for alle de stillede Ændringsforslag af større Betydning, ogsaa dem, jeg var Modstander af, men overfor dette Ændringsforslag mener jeg det rigtigst at overlade til Forslagsstillerne at begrunde det. Jeg tiltror mig ikke Evne til fuldt ud at kunne redegøre for dets mange udmærkede Sider og vil hellere overlade denne Opgave til en Tilhænger af Ændringsforslaget, for at man ikke bagefter skal komme og bebrejde mig, at jeg har lagt en urigtig Farvetone over det. Jeg ønsker dog allerede nu at sige, at jeg er en bestemt Modstander af det, og at det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz og jeg har været ene om at blive staaende paa det Standpunkt, som ikke faa af Udvalgets Medlemmer vist i hvert Fald en Tid var stemt for, nemlig at man skulde udsætte Overvejelsen af dette Spørgsmaal og overveje det i Forening med en Række andre Spørgsmaal, der har rejst sig som en, synes jeg, naturlig Konsekvens af det Krav, der her stilles. Disse Spørgsmaal vil man finde omtalt i Betænkningen. Der er dels et Andragende fra juridiske Kandidater med haud II om, at man vil genaabne den Adgang, de før Retsplejeloven havde til at opnaa Beskikkelse, da som Overretssagfører, nu altsaa som Landsretssagfører, dels et Andragende fra examinati juris med 2den Karakter om, at man vil give dem Adgang til, naar de har en længere Fuldmægtigpraksis bag sig, at faa Beskikkelse som Sagfører, altsaa et Ønske om at erstatte manglende Eksamenskvalifikationer med praktisk Uddannelse, et Ønske, der, forekommer det mig, ligger i nøjagtig Fortsættelse af det Ønske, som er ført frem fra de i § 1031 omhandlede Sagførere, og endelig et Ønske fra de Underretssagførere, som havde deres Eksamen før 1. Oktober 1919, men ikke havde Beskikkelse før 1. Oktober 1919, og som, ved at denne Dato er sat som Skæringsdag, er udelukket fra det forjættede Land, hvori § 1031's Sagførere allerede nu bevæger sig, og som de kun ønsker at faa lidt finere udstyret.

Til sidst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om det sidste Ændringsforslag, Nr. 4, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af Justitsministeren, og som gaar ud paa, at Lovens Ikrafttræden — og som Følge deraf ogsaa en anden Dato i Lovforslagets sidste Paragraf — rykkes frem, nemlig fra 1. Januar 1930 til 1. Oktober 1929. Denne Dato menes af forskellige Grunde at være mere praktisk end den anden, og jeg kan ikke tænke mig, at denne Ændring fra nogen Side skulde møde Modstand.

Dermed skal jeg have den Ære at anbefale, at man stemmer for de to af Udvalget stillede Ændringsforslag, og at man stemmer mod de to andre Ændringsforslag.

Hans Rasmussen: Jeg skal tillade mig at anbefale samtlige de 4 Ændringsforslag, der er stillet her til tredje Behandling. Hvad Ændringsforslag Nr. 1 angaar, kan jeg efter den Fremstilling, som er givet af Udvalgets ærede Ordfører, indskrænke mig til at sige, at jeg maa anbefale det ogsaa ud fra den Betragtning, at det er særlig paa krævet i et Øjeblik, hvor vi her i Rigsdagen behandler Forslag om Nedsættelse af Gebyrer o. s. v. Der er nu ved anden Behandling gennemført en Bestemmelse, som vi ikke tidligere har haft, og hvorefter det vil blive dyrere at faa en Sag behandlet ved Højesteret. Vi er Modstandere af denne nye Bestemmelse, jeg her sigter til, og det er da klart, at vi har maattet ønske, at det Ændringsforslag, som ikke kom til Afstemning ved anden Behandling, kommer frem til Afgørelse her ved tredje Behandling. Jeg tillader mig altsaa at anbefale dette Ændringsforslag, hvorefter det, som Ordføreren har oplyst, dog i særlige Tilfælde, hvor Parternes Forhold taler derfor, af Retten kan bestemmes, at man ikke skal betale de Udgifter, der flyder af Mangfoldiggørelsen af de Ekstrakter, der benyttes ved Sagens Behandling i Højesteret.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord til Ændringsforslag Nr. 3. Naar den ærede Ordfører var saa elskværdig at sige, at han for sit Vedkommende i Modsætning til Fremgangsmaaden ved anden Behandling ikke skulde komme ind paa en nærmere Omtale af dette Ændringsforslag, idet han gik ud fra, at de, der stillede det, nærmere vilde motivere det, saa skal jeg dertil sige, at under Hensyn til, at der jo er flere Fædre, flere Ophavsmænd til dette Ændringsforslag, og da jeg nødigt vil bringe nogen Dissonans ind i den Tone, der skulde herske ved Behandlingen af dette Forslag, vil jeg indskrænke mig til for mit Vedkommende ganske kort at sige, at det, det her drejer sig om, er det Spørgsmaal, hvorvidt der skal tages Hensyn til et Andragende fra de gamle Underretssagførere. Det er almindeligt bekendt, at der er delte Meninger om dette Spørgsmaal. Imidlertid har den Gruppe, jeg tilhører, ment, at der, inden vi afsluttede Sagen her i Folketinget, burde komme et positivt Resultat ud af Forhandlingerne, og under Hensyn hertil er vi gaaet ind i Forhandling om at finde et Standpunkt, der kunde samle den for-